

[Arbejds- og socialministeren.]

ciipielle ændring, jeg har forsøgt at trænge igennem med overfor den skolebespisning, der nu finder sted, er, at vi mener, man i størst mulig grad skal lade de opgaver, som kan ligge i hjemmene, og som hjemmene kan røgte tilfredsstillende, blive der og søge at modarbejde den tendens, der er til, at det offentlige i større og større grad skal overtage denne eller hin forsyrg for børnene. Her mødes altså to synspunkter. Jeg har udfra vort synspunkt stillet mit forslag om begrænsning af skolebespisningen, men jeg forstår, at det ærede medlem fru Edel Saunte har anlagt et andet synspunkt. Jeg kan kun sige, at i den tid, sagen har været til drøftelse også ude i landet, er jeg ydermere blevet bestyrket i min opfattelse. Jeg ved, at fremtrædende kommunalfolk vil give tilslutning til det synspunkt, jeg her har givet udtryk for, også kommunalfolk indenfor det parti, som det ærede medlem fru Edel Saunte tilhører.

Der er selvfølgelig forskellige måder at se sagen på. Jeg ved, at visse steder, også indenfor socialdemokratisk styrede kommuner, går man langt videre end nu. Således vil man særlig have lagt mærke til, at viceborgmesteren i Aalborg for ikke lang tid siden har understreget, at efter hans mening burde kun de børn, der af sociale grunde trænger til mad, deltage i skolebespisningen.

Jeg kan sammenfatte de erfaringer, jeg har høstet, medens sagen har været drøftet ude omkring, deri, at man fra mange sider udenfor regeringspartierne giver tilslutning til det synspunkt, der har været baggrunden for den indskrænkning af skolebespisningen, som jeg har foreslået.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, at det er rigtigt, der har været udsigt til at nå til en vis enighed. Jeg har haft den glæde at være til samråd i udvalget tre gange. Det har ikke altid været lige let at blive helt klar over, hvorledes de resultater, vi nåede til under forhandlingerne, skulle praktiseres; det lå undertiden lidt dunkelt, for mig i hvert fald, men det er rigtigt, at vi har nærmet os til hinanden, og at vi på visse tidspunkter har haft håb om, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp og hendes parti ville støtte os i vore bestræbelser. Jeg kan selvfølgelig kun udtale min anerkendelse af, at det radikale venstre, selvom det ikke i denne sag er nået til det standpunkt, som regeringspartierne har stillet sig på, i hvert fald er enig i, at den måde, som skole-

bespisningen efterhånden har udviklet sig på, ikke er heldig, og jeg tager for så vidt dette som en anerkendelse af, at det princip, vi har bygget vort forslag på, er helt rigtigt.

I anledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Helge Madsen har fremført, vil jeg gerne sige, at jeg med stor glæde og interesse har lyttet til de efter min mening på mange områder sunde synspunkter, det ærede medlem har fremsat, og jeg kan henvise til, hvad jeg har sagt før, at det har været udfra disse synspunkter, jeg har taget den stilling, jeg har taget; men jeg har altså ikke kunnet tilfredsstille det ærede medlem fuldt og helt.

Jeg skal ikke forlænge drøftelsen, men vil indskrænke mig til at opfordre tinget til at stemme for det oprindelige forslag med den ene ændring, som jeg har givet tilslutning til, og jeg må anbefale tinget at stemme imod de øvrige ændringsforslag.

Ordføreren (Erna Sørensen): Ordføreren for det kommunistiske parti (Petra Petersen) opfordrede mig til at citere de skrivelser, der var nævnt, fra sundhedsstyrelsen og lægerne. Da de omfatter ca. 16 sider, tror jeg ikke jeg tør spille det høje tings tid hermed, men jeg er selvfølgelig villig til at udlåne dem til ordføreren for det kommunistiske parti til gennemgang. Jeg kan blot citere en enkelt af de udtalelser, man har indhentet fra skolelæger landet over. Jeg beder om den højtærede formands tilladelse til et citat. Skolelægen i Rødovre siger:

„De forældre, der har gode økonomiske forhold, bør selv sørge for deres børns bespisning, da sådanne forældre i al almindelighed giver deres børn en mere nærende og veltillavet kost end den, der under selv nok så gode forhold ydes dem på skolerne. Endvidere er det også moralsk og samfundsmæssigt set såre betydningsfuldt, at de hjem, der er i stand dertil, sørger for deres børns forplejning, ligesom det er af størst sundhedsmæssig betydning, at børn i de yngste skoleklasser bispises.“

Jeg vil kort sige som resumé af udtalelserne fra de forskellige læger, at det går som en rød tråd igennem dem, at hvis man dækker de yngste klasser med skolebespisning, således som ministerens lovforslag tilsigter, er det forsvarligt. Jeg slutter mig til de udtalelser, jeg netop har citeret af skolelægen i Rødovre, og anbefaler på mit partis vegne lovforslaget til vedtagelse i den form, hvori det er fremsat af ministeren.